

2A CORINTIS

SEGON TESTAMENT

- **Etimologia:** L'apòstol Pau escriu una carta als cristians de Corint des de Filipos (Macedònia). Tot i que hem conservat dues cartes de Pau als Corintis (1Co i 2Co), sembla que aquesta fou la quarta que envià.

2Co

Composició

- **Data:** 57 dC
- **Lloc:** Filipos (Macedònia)
- **Idioma original:** Grec elaborat. ΑΒΓΔΕ
- **Autor(s) i relació amb la comunitat:** L'autor és Pau (nom romà de Saule) de Tars. Entre l'hivern de l'any 50 i l'estiu del 52 dC Pau havia fet estada a Corint, evangelitzant la comunitat. La primera carta que envià (prèvia a 1Co, com diu 1Co 5,9-13) no es conserva. La segona és 1Co, i existeix encara una tercera carta prèvia a 2Co: "la carta de les llàgrimes", citada a 2Co 2,4;7,8 però de la qual tampoc en tenim més dades.

Estructura

- 2Co 1,1-2: SALUTACIÓ
- 2Co 1-7: **Ministeri apostòlic i conflicte: reconciliació**
 - 1,3-2,17: Relacions amb la comunitat de Corint: visita estalviada
 - 1,3-11: Tribulacions passades
 - 1,12-2,17: Resolució del conflicte a Corint
 - 3: Elogi del **ministeri apostòlic**, ple de glòria
 - 4,1-5,10: El **ministeri apostòlic** enmig del dolor i la debilitat
 - 5,11-7,1: El **ministeri apostòlic** vol reconciliar-nos amb Déu
 - 7,2-16: Relacions amb la comunitat de Corint: joia del penediment
- 2Co 8-9: **On és la generositat? La col·lecta per l'Església de Jerusalem**
 - 8: La col·lecta, una obra de generositat
 - 9: Recaptació de la col·lecta
- 2Co 10-13: **Ministeri apostòlic i conflicte: contra falsos apòstols**
 - 10: Resposta de Pau a les acusacions
 - 11: Defensa apassionada de l'autenticitat de Pau
 - 12,1-10: Visions i revelacions rebudes
 - 12,11-21: Preocupat per l'edificació dels corintis
 - 13,1-10: Advertiment i anunci d'una visita
- 2Co 13,11-13: CLOENDA

Gèneres literaris dominants

EPISTOLAR

SÍNTESE TEOLÒGICA

Idees principals

- Al contrari que alguns falsos apòstols rics i famosos que es presentaven a la comunitat, **Pau es va presentar pobre, treballava per menjar, perseguit i indigent, i en públic no impressionava tant com els falsos apòstols. Pau afirma que la glòria dels sumptuosos és una traïció a Jesús.** L'autenticitat del cristià no és un estatus social.
- A diferència de la glòria de l'antiga aliança (Moisés), que va acabar, **Déu ha fet ara nova aliança en els cors dels corintis.** Cal mirar **Jesús: és exaltat precisament després de ser crucificat i sepultat.** Cal seguir Jesús així: autodonació vivint crucificats tot morint pels altres.
- Gàlates i macedonis han estat generosos amb les comunitats de Jerusalem, que viuen temps de fam. Però els corintis no, i Pau ho retreu: **generositat=comunió.**

Destinataris

Comunitat cristiana a Corint, capital de la província romana d'Acaia, plena de comerç, déus... Comunitat **constituïda l'any 50 dC.** per Pau (Ac 18). Força **nombrosa** (uns centenars), però minoria a Corint. **Reflectia la seva societat:** contrastos entre pobres i rics, amb una majoria de pobres i esclaus; freqüents conflictes entre grups diversos (discussions, plets civils...); seducció per l'espectacle, el secretisme i l'eloqüència; permissivitat sexual...

Cites memorables

- «La nostra carta sou vosaltres: la portem escrita en els nostres cors, i tothom la pot conèixer i llegir». (2Co 3,1-3)
- «Ell ens ha fet capaços de ser servidors de la nova aliança, que no és la de la lletra, sinó la de l'Esperit». (2Co 3,6)
- «Portem aquest tresor en gerres de terrissa, perquè quedí ben clar que aquest poder incomparable ve de Déu» (2Co 4,6-11)
- «Els qui viuen en Crist són una creació nova. El que era antic ha passat; ha començat un món nou». (2Co 5,17-20)
- « (...) Ens apallissen, però no ens executen; ens veuen entristits, però sempre estem contents; ens tenen per miserables, però n'enriquim molts; sembla que no tenim res, però som amos de tot». (2Co 6,2-10)
- «Ell, essent ric, es va fer pobre per vosaltres, perquè us enriquíssiu amb la seva pobresa». (2Co 8,9)
- «Però ell m'ha donat aquesta resposta: «En tens prou amb la meua gràcia. En la feblesa es manifesta plenament el meu poder. (...) Perquè quan sóc feble és quan sóc realment fort» (2Co 12,9-10)